

Danielin kirja – numero satakuusikymmentä

Danielin viimeisen näyn profeetallinen merkitys: totuuden paljastaminen viimeisiä päiviä varten

Jeff Pippenger
2024-03-26

Daniel esitetään kymmenennessä luvussa sellaisena, joka herätetään murheen päivistä iankaikkisen evankeliumin kolmivaiheisen prosessin kautta. Tämän jälkeen Gabriel antaa Danielille yhdenentoista luvun profeetallisen historian ja näin yksilöi suuren Hiddekel-virran valon historian.

”Jumalan sanan paljon läheisempi tutkiminen on tarpeen. Erityisesti Danielia ja Ilmestyskirjaa tulee tarkastella huomiolla tavalla, jota ei milloinkaan ennen työmme historiassa ole osoitettu. Meillä saattaa olla joissakin kohdin vähemmän sanottavaa Rooman vallasta ja paaviudesta, mutta meidän tulee kiinnittää huomio siihen, mitä profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet Jumalan Hengen innoituksessa. Pyhä Henki on niin ohjannut asioita sekä profetian antamisessa että kuvatuissa tapahtumissa, että opettaakseen, että inhimillinen toimija on pidettävä poissa näkyvistä, kätkeytyä Kristukseen, ja että taivaan Herra Jumala ja Hänen lakinsa on korotettava.

”Lue Danielin kirja. Palauta mieleesi, kohta kohdalta, siellä esitetty valtakuntien historia. Katso valtiomiehiä, neuvostoja, voimakkaita sotajoukkoja, ja näe, kuinka Jumala vaikutti nöyryyttääkseen ihmisten ylpeyden ja painaakseen inhimillisen kunnian tomuun. Ainoastaan Jumala esitetään suurena. Profeetan näyssä Hänet nähdään syöksessä alas yhden mahtavan hallitsijan ja asettamassa toisen hänen tilalleen. Hänet ilmoitetaan kaikkeuden Valtiaaksi, joka on asettamaisillaan iankaikkisen valtakuntansa—Vanhaikäisenä, elävänä Jumalana, kaiken viisauden Lähteenä, nykyhetken Hallitsijana, tulevaisuuden Ilmoittajana. Lue ja ymmärrä, kuinka köyhä, kuinka heikko, kuinka lyhytikäinen, kuinka erehtyvä, kuinka syyllinen ihminen on korottaessaan sielunsa turhuuteen.

Pyhä Henki osoittaa meille Jesajan kautta Jumalaan, elävään Jumalaan, huomion ensisijaisena kohteena — Jumalaan sellaisena kuin Hänet on ilmoitettu Kristuksessa. ”Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu; hallitus on hänen harteillaan, ja hänen nimensä on oleva Ihmeellinen, Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas” [Jesaja 9:6].

”Valo, jonka Daniel sai suoraan Jumalalta, annettiin erityisesti näitä viimeisiä päiviä varten. Näyt, jotka hän näki Ulain ja Hiddekelin, Sinearin suurten jokien, varsilla, ovat nyt täyttymässä, ja kaikki ennustetut tapahtumat toteutuvat pian.” Käsikirjoitusjulkaisu, osa 16, 333, 334.

Pyhä Henki ”ohjasi asiat” Danielin viimeisen näyn profetian antamisessa ”ja tapahtumat” siten, että ensimmäinen luku (kymmenen) edustaa Jumalan kansan kokemusta viimeisinä päivinä, samoin kuin viimeinen luku (kaksitoista). Niiden kolmen luvun sommittelu, jotka muodostavat Hiddekel-joen valon ja jotka ”annettiin erityisesti näitä viimeisiä päiviä varten”, oli tarkoitettu

kantamaan ”totuuden” kolmivaiheista määritelmää. Siinä, että ensimmäinen on sopusoinnussa viimeisen kanssa ja keskimäinen edustaa kapinaa, meillä ei ole ainoastaan heprealaisen sanan ”totuus” rakennetta, joka muodostui heprealaisen aakkoston ensimmäisestä, kolmattatoista ja viimeisestä kirjaimesta, vaan näemme myös Alfa ja Omegan allekirjoituksen.

Danielin kymmenes luku yksilöi ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka ymmärtävät sekä kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen vuoden ”chazon”-näyn että kahdentuhannen kolmensadan vuoden ”march”-näyn. He eivät ainoastaan ymmärrä näitä kahta näkyä, vaan heillä on myös vanhurskauttamisen uskon kautta saatu kokemus, jonka tuottaa feminiininen ja kausatiivinen ”marah”-näky ”ilmestymisestä”.

Sillä sekä mielelle ja sielulle että ruumiille on Jumalan lain mukaista, että voima saavutetaan ponnistuksella. Harjoitus kehittää. Tämän lain mukaisesti Jumala on sanassaan antanut keinot henkiseen ja hengelliseen kehitykseen.

”Raamattu sisältää kaikki ne periaatteet, jotka ihmisten on tarpeen ymmärtää tullakseen sopiviksi joko tätä elämää tai tulevaa elämää varten. Ja nämä periaatteet voivat kaikki ymmärtää. Kukaan, jolla on mieli arvostaa sen opetusta, ei voi lukea ainoatakaan kohtaa Raamatusta saamatta siitä jotakin hyödyllistä ajatusta. Mutta Raamatun arvokkainta opetusta ei saavuteta satunnaisella tai irrallisella tutkimisella. Sen suurta totuuden järjestelmää ei ole esitetty siten, että hätäinen tai huolimaton lukija voisi sen havaita. Monet sen aarteista ovat kaukana pinnan alla, ja ne voidaan saada esiin vain ahkeralla tutkimisella ja jatkuvalla ponnistelulla. Ne totuudet, joista suuri kokonaisuus rakentuu, on etsittävä esiin ja koottava, ”vähän täältä, vähän tuolta”. Jesaja 28:10.

”Kun ne näin tutkitaan ja kootaan yhteen, havaitaan niiden sopivan täydellisesti toisiinsa. Kukin evankeliumi täydentää toisia, jokainen profetia selittää toista, jokainen totuus kehittää jotakin toista totuutta. Juutalaisen taloudenhoitokauden esikuvat tehdään evankeliumissa selviksi. Jokaisella Jumalan sanan periaatteella on paikkansa, jokaisella tosiasialla merkityksensä. Ja koko rakennelma sekä suunnitelmassaan että toteutuksessaan todistaa Tekijästään. Sellaista rakennelmaa ei mikään muu mieli kuin Äärettömän mieli voisi käsittää tai muovata.

Eri osia tutkittaessa ja niiden keskinäistä suhdetta selvitettäessä ihmismielen korkeimmat kyvyt joutuvat voimakkaaseen toimintaan. Kukaan ei voi antautua sellaiseen tutkimukseen kehittämättä henkistä voimaansa.

Eikä Raamatun tutkimisen älyllinen arvo perustu ainoastaan totuuden etsimiseen ja sen kokoamiseen yhteen. Se perustuu myös siihen ponnistukseen, jota vaaditaan esitettyjen aiheiden käsittämiseen. Mieli, joka askartelee vain arkisten asioiden parissa, käy kääpiömäiseksi ja heikentyneeksi. Ellei sitä koskaan rasiteta käsittämään suuria ja kauaskantoisia totuuksia, se menettää ajan myötä kasvun kykynsä. Suojana tätä rappeutumista vastaan ja kehityksen virikkeenä mikään muu ei vedä vertoja Jumalan sanan tutkimiselle. Älyllisen harjoituksen välineenä Raamattu on tehokkaampi kuin mikään muu kirja tai kaikki muut kirjat yhdessä. Sen aiheiden suuruus, sen ilmaisujen arvokas yksinkertaisuus, sen kuvakielen kauneus elävöittävät ja ylentävät ajatuksia niin kuin mikään muu ei voi tehdä.

Mikään muu tutkimus ei voi antaa sellaista henkistä voimaa kuin ponnistus käsittää ilmoituksen valtavat totuudet. Mieli, joka näin saatetaan kosketuksiin Äärettömän ajatusten kanssa, ei voi olla avartumatta ja vahvistumatta.

”Ja vielä suurempi on Raamatun voima hengellisen luonteen kehityksessä. Ihminen, joka on luotu yhteyteen Jumalan kanssa, voi löytää todellisen elämänsä ja kehityksensä vain tällaisessa yhteydessä. Luotuna löytämään Jumalasta korkeimman ilonsa hän ei voi mistään muusta löytää sitä, mikä voisi tyyntyttää sydämen kaipuun, mikä voisi tyydyttää sielun nälän ja janon. Se, joka vilpittömässä ja vastaanottavaisessa hengessä tutkii Jumalan sanaa pyrkien käsittämään sen totuudet, saatetaan kosketukseen sen Tekijän kanssa; eikä hänen kehitysmahdollisuuksillaan ole mitään rajaa, ellei hän itse omasta valinnastaan sitä aseta.

Raamatusta löytyy tyyliä ja aihepiiriensä laajuudessa jotakin, mikä herättää mielenkiinnon jokaisessa mielessä ja puhuttelee jokaista sydäntä. Sen sivuilta löytyvät kaikkein muinaisimmat tarinat, elämäkerrat, jotka ovat uskollisimpia todelliselle elämälle, sekä hallitusperiaatteet valtion johtamista varten ja kodin järjestämistä varten — periaatteet, joita inhimillinen viisaus ei ole koskaan kyennyt saavuttamaan. Se sisältää syvintä filosofiaa, suloisinta ja ylevintä runoutta, kiihkeintä ja liikuttavinta ilmaisua. Arvoltaan mittaamattomasti minkä tahansa inhimillisen kirjailijan tuotantoa ylempänä ovat Raamatun kirjoitukset jo näin tarkasteltuinakin; mutta äärettömästi laajemmat ulottuvuudeltaan, äärettömästi suuremmat arvoltaan ne ovat silloin, kun niitä tarkastellaan niiden suhteessa siihen suureen keskeiseen ajatukseen. Tämän ajatuksen valossa tarkasteltuna jokainen aihe saa uuden merkityksen. Yksinkertaisimminkin ilmaistuissa totuuksissa sisältyy periaatteita, jotka ovat korkeita kuin taivas ja jotka ulottuvat iankaikkisuuteen.

”Raamatun keskeinen teema, se teema, jonka ympärille kaikki muut koko kirjassa ryhmittyvät, on lunastussuunnitelma, Jumalan kuvan palauttaminen ihmissieluun. Ensimmäisestä toivon vihjauksesta siinä tuomiossa, joka lausuttiin Eedenissä, aina Ilmestyskirjan viimeiseen kirkkaaseen lupaukseen asti: ’He saavat nähdä hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on oleva heidän otsassansa’ (Ilmestyskirja 22:4), jokaisen Raamatun kirjan ja jokaisen sen kohdan sanoma on tämän ihmeellisen teeman avautuminen — ihmisen korottaminen — Jumalan voima, ’joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta’. 1. Korinttolaiskirje 15:57.” Education, 123–125.

Juuri lainatussa kohdassa todetaan, että Raamattu, tarkasteltuna minkä tahansa kirjallisuuden lajin näkökulmasta, on verrattomasti kaikkia inhimillisiä tuotoksia ylempi. Sisarta Whitea lainaten: ”Sen sivuilta löytyy kaikkein muinaisinta historiaa; elämäkertoja, jotka ovat elämälle uskollisimpia; hallitusperiaatteita valtion ohjaamiseksi, kodin järjestämiseksi — periaatteita, joita inhimillinen viisaus ei ole koskaan kyennyt saavuttamaan. Se sisältää syvintä filosofiaa, suloisinta ja ylevintä runoutta, kiihkeintä ja liikuttavinta”, ja että ”sellaista rakennetta ei mikään muu mieli kuin Äärettömän mieli voisi käsittää tai muodostaa.”

Kaikki ihmiskunnan tunnustetut säännöt, joiden avulla määritellään kirjallisuuden rakenteen muodostavat periaatteet, jäävät Raamatun varjoon. Ne periaatteet, joita ihmiskunnan yliopistoissa esitetään ja joiden avulla erotetaan keskinkertainen tai vähäisempi kirjallisuus ihmiskunnan

kirjallisuuden mestariteoksista, jäävät kaikki Raamatun ylittämiksi. Tämä mielessä on syytä tunnistaa, että koko Raamatun profeetallisen todistuksen huipentuma, sen suuri päätös, esitetään Danielin viimeisessä näyssä. Se on profeetallisen todistuksen kulmakivi, eikä ihmiskunnan kirjallisuudessa ole mitään huipennusta, joka edes etäisesti yltäisi Danielin kirjan yhdennessatoista luvun todistuksen tasolle, alkaen jakeesta yksi ja jatkuen kahdennessatoista luvun jakeeseen neljä.

Ilmestyskirjassa kaikki Raamatun kirjat kohtaavat toisensa ja päättyvät, ja Ilmestys-kirjassa otetaan uudelleen esille samat profetian linjat kuin Danielin kirjassa; mutta suhteessa toisiinsa Danielin kirja on ensimmäinen maininta ja Ilmestyskirja viimeinen. Kaikki on olemassa ensimmäisessä maininnassa, ja kaikki on olemassa Danielin kirjassa, ja kirjan huipentuma on Hiddekel-joen äärellä annettu näky. Tuossa näyssä esitettyjen tapahtumien huipentuma alkaa jakeesta neljäkymmentä ja jatkuu, kunnes kirja sinetöidään kahdennessatoista luvun jakeessa neljä. Nuo jakeet edustavat jokaisen koskaan lausuttujen tai muistiin merkittyjen profeetallisten totuuksien suurta loppuhuipennusta, mukaan lukien sisar White.

Sitä johtopäätöstä, johon yhdennessatoista luvussa päädytään, edeltävät luvun sisäiset historialliset esitykset, jotka todistavat yhdennessatoista luvun kuuden viimeisen jakeen oikean ymmärtämisen puolesta; niissä lohikäärmeen, pedon ja väärän profetan kolminkertaiset viholliset johtavat nyt maailmaa ihmiskunnan koetusajan päättymiseen. Sisar White yksilöi tämän sisäisen periaatteen suoraan.

”Meillä ei ole aikaa hukattavana. Vaikeat ajat ovat edessämme. Maailmaa kuohuttaa sodan henki. Pian toteutuvat ne ahdingon vaiheet, joista ennustuksissa on puhuttu. Danielin kirjan yhdettätoista lukua koskeva ennustus on lähes saavuttanut täydellisen täyttymyksensä. Paljon siitä historiasta, joka on tapahtunut tämän ennustuksen täyttymykseksi, tulee toistumaan. Kolmannessakymmenennessä jakeessa puhutaan vallasta, joka ’murehtii ja palaa takaisin ja kiivastuu pyhää liittoa vastaan; niin hän tekee, ja hän palaa jälleen ja pitää yhteyttä niihin, jotka hylkäävät pyhän liiton. Ja sotajoukot asettuvat hänen puolelleen, ja ne saastuttavat turvapyhäkön ja poistavat jokapäiväisen uhrin, ja ne asettavat hävityksen kauhistuksen. Ja ne, jotka tekevät jumalattomasti liittoa vastaan, hän turmelee viekoitteluilla; mutta kansa, joka tuntee Jumalansa, pysyy lujana ja tekee suuria tekoja. Ja ne kansan keskuudessa, joilla on ymmärrystä, opettavat monia; mutta he kaatuvat miekkaan ja liekkiin, vankeuteen ja ryöstöön, moneksi päiväksi. Ja kun he kaatuvat, he saavat vähäistä apua; mutta monet liittyvät heihin petollisin mielin. Ja muutamat ymmärtäväisistä kaatuvat, jotta heidät koeteltaisiin ja puhdistettaisiin ja valkaistaisiin lopun aikaan saakka; sillä se tapahtuu vielä määräämisenä. Ja kuningas tekee mielensä mukaan; ja hän korottaa itsensä ja ylentää itsensä yli jokaisen jumalan ja puhuu hämmästyttäviä sanoja jumalien Jumalaa vastaan, ja hän menestyy, kunnes viha on täyttynyt; sillä mikä on säädetty, se tapahtuu.’ Daniel 11:30–36.”

”Näiden sanojen kuvailemien kaltaiset tapahtumat toteutuvat. Näemme todisteita siitä, että Saatana saa nopeasti valtaansa niiden ihmisten mielet, joilla ei ole Jumalan pelkoa silmiensä edessä. Lukekoot kaikki tämän kirjan profetiat ja ymmärtäkööt ne, sillä me olemme nyt astumassa siihen ahdistuksen aikaan, josta on puhuttu:

“Ja siihen aikaan nousee Miikael, se suuri ruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten puolesta; ja tulee ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä lähtien, kun kansoja on ollut, siihen samaan aikaan asti; ja siihen aikaan sinun kansasi pelastetaan, jokainen, joka havaitaan kirjaan kirjoitetuksi. Ja monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen. Ja ymmärtäväiset loistavat niin kuin taivaankannen kirkkaus, ja ne, jotka saattavat monet vanhurskauteen, niin kuin tähdet aina ja iankaikkisesti. Mutta sinä, Daniel, sulje nämä sanat ja sinetöi kirja lopun aikaan asti: monet harhailevat edestakaisin, ja tieto lisääntyy.’ Daniel 12:1–4.” Käsikirjoitusjulkaisu, numero 13, 394.

Tässä kohdassa sisar White viittaa ensin Danielin kirjan yhteenteentoista lukuun ja tuo sitten esiin periaatteen, ”että suuri osa siitä historiasta, joka on toteutunut tämän profetian täyttymyksenä, tulee toistumaan.” Tämän jälkeen hän lainaa suoraan jakeet kolmekymmentä–kolmekymmentäkuusi ja jatkaa toteamuksella, että ”näiden sanojen kuvailemien kaltaisia tapahtumia tulee tapahtumaan.” Yksilöityään jakeet kolmekymmentä–kolmekymmentäkuusi ja sanottuaan, että noiden jakeiden kaltaisia tapahtumia tulee tapahtumaan, hän tunnistaa sitten koetusajan päättymisen, jolloin Miikael nousee seisomaan kahdennentoista luvun ensimmäisessä jakeessa. Näin tehdessään hän erottaa nämä seitsemän jaetta ja sijoittaa ne siihen historian vaiheeseen, joka välittömästi edeltää Miikaelin nousemista seisomaan.

Olemme useammin kuin kerran käsitelleet jakeiden kolmestakymmenestä kolmekymmentäkuuteen ulottuvaa historiaa ja sitä, kuinka ne ovat rinnakkaisia Danielin kirjan yhdennentoista luvun jakeiden neljästäkymmenestä neljäänkymmeneenviiteen kanssa, ja nyt alamme tarkastella muita yhdennentoista luvun profeettallisen historian ajanjaksoja, jotka toistuvat noissa viimeisissä kuudessa jakeessa. Ennen kuin teemme niin, esitämme kuitenkin vielä kerran lyhyen yhteenvedon jakeiden kolmestakymmenestä kolmekymmentäkuuteen rinnakkaisuudesta jakeiden neljästäkymmenestä neljäänkymmeneenviiteen kanssa.

Kolmaskymmenes jae merkitsee siirtymää pakanallisesta Roomasta paavilliseen Roomaan. Tätä siirtymävaiheen historiaa käsitellään useissa profeettallisissa kohdissa, jotka osoittavat sellaisia ajankohtia kuin vuodet 330, 508, 533 ja 538. Raamatun profetian neljännestä valtakunnasta viidenteen valtakuntaan tapahtuvassa siirtymässä on muitakin profeettallisia rajakohtia, mutta jakeessa kolmekymmentäyksi pakanallinen Rooma nousee paaviuden tueksi, kuten Klodvig edustaa vuonna 496. Jakeessa alun perin Klodvigin edustamat pakanalliset vallat suorittavat vuoteen 508 mennessä sen työn, että poistavat kaiken pakanallisen vastarinnan (jokapäiväisen) paaviuden nousua vastaan. Noiden aikojen sodankäynti tuo hävitystä Rooman kaupungin ylle tuon historian aikana, kuten ilmaus ”voiman pyhäkkö” sitä edustaa, ja vuoteen 538 mennessä pakanalliset vallat asettavat paaviuden maan valtaistuimelle, minkä jälkeen se säättää sunnuntailain Orléansin kirkolliskokouksessa.

Jakeet kolmestakymmenestäkahdesta kolmekymmeneenkuuteen osoittavat sen murhaavan sodankäynnin, jonka paavius sitten käynnisti Jumalan uskollisia vastaan pimeän keskiajan tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden aikana. Lopulta paavius tulee loppuunsa jakeessa kolmekymmentäkuusi. Jakeessa neljäkymmentä Reagan muodosti salaisen liiton antikristuksen kanssa, mikä merkitsi sitä, että protestantismin vastarinta oli otettu pois, kuten vuosi

508 esittää. Reaganin sitoutuminen taloudellisiin varoihin ja sotilaalliseen voimaan oli saanut esikuvansa niissä ”asevoimissa”, jotka asettuivat paaviuden tueksi vuonna 496. Paganallisen Rooman voiman pyhäkön tuho, jota Rooman kaupunki edustaa, on esikuva Yhdysvaltain perustuslain tuhosta pian tulevan sunnuntailain yhteydessä, sillä perustuslaki on Yhdysvaltojen voiman pyhäkkö. Sunnuntailain aikana paavius asetetaan jälleen maan valtaistuimelle, kuten vuosi 538 esittää.

Silloin alkaa viimeinen murhanhimoisen paavillisen vainon kausi, joka kohdistetaan Jumalan uskollisia vastaan, niin kuin tapahtui pimeällä keskiajalla vuodesta 538 vuoteen 1798 saakka. Tämä johtaa ihmiskunnan koetusajan päättymiseen, kun Miikael nousee seisomaan, kuten vuotta 1798 edustaa, jolloin paavius, joka oli menestynyt tuhat kaksisataa kuusikymmentä vuotta, sai kuolettavan haavan aiheuttaman vihastuksen.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

”Eräällä kerralla ollessani New Yorkin kaupungissa minut kutsuttiin yön aikana katsomaan rakennuksia, jotka kohosivat kerros kerrokselta kohti taivasta. Näiden rakennusten vakuutettiin olevan tulenkestäviä, ja ne pystytettiin omistajiensa ja rakentajiensa ylistykseksi. Yhä korkeammalle ja korkeammalle nämä rakennukset kohosivat, ja niissä käytettiin kalleimpia materiaaleja. Ne, joille nämä rakennukset kuuluivat, eivät kysyneet itseltään: ’Kuinka voisimme parhaiten kirkastaa Jumalaa?’ Herra ei ollut heidän ajatuksissaan.

”Ajattelin: ’Oi, jospa ne, jotka näin sijoittavat varojaan, voisivat nähdä menettelynsä niin kuin Jumala sen näkee! He kasaavat upeita rakennuksia, mutta kuinka mieletöntä maailmankaikkeuden Hallitsijan silmissä onkaan heidän suunnittelunsa ja hankkeittensa laatiminen. He eivät tutki kaikilla sydämen ja mielen voimilla, kuinka he voisivat kirkastaa Jumalaa. He ovat kadottaneet näkyvistään tämän, ihmisen ensimmäisen velvollisuuden.’”

Kun nämä korkeat rakennukset kohosivat, niiden omistajat iloitsivat kunnianhimoisessa ylpeydessään siitä, että heillä oli rahaa käytettäväksi oman minänsä tyydyttämiseen ja naapuriensa kateuden herättämiseen. Suuri osa rahasta, jonka he näin sijoittivat, oli hankittu kiskomalla, köyhiä sortamalla. He unohtivat, että taivaassa pidetään tili jokaisesta liiketoimesta; jokainen epäoikeudenmukainen kauppa, jokainen petollinen teko, on siellä merkitty muistiin. Aika on tulossa, jolloin ihmiset petollisuudessaan ja röyhkeydessään saavuttavat sellaisen rajan, ettei Herra salli heidän sitä ylittää, ja he tulevat oppimaan, että Jehovan pitkämielisyydellä on rajansa.

”Seuraava näky, joka kulki silmiäni editse, oli palohälytys. Ihmiset katselivat korkeita ja muka paloturvallisia rakennuksia ja sanoivat: ’Ne ovat täysin turvassa.’ Mutta nämä rakennukset paloivat poroksi ikään kuin ne olisivat olleet piestä tehdyt. Paloruiskut eivät voineet tehdä mitään hävityksen pysäyttämiseksi. Palomiehet eivät kyenneet käyttämään ruiskuja.”

Minulle on ilmoitettu, että kun Herran aika tulee, ellei ylpeiden, kunnianhimoisten ihmisten sydämissä ole tapahtunut muutosta, ihmiset huomaavat, että käsi, joka oli voimallinen pelastamaan, on oleva voimallinen hävittämään. Mikään maallinen valta ei voi pidättää Jumalan kättä. Mitään aineellista rakennusainetta ei voida käyttää rakennusten pystyttämisessä

siten, että se varjelsi niitä hävitykseltä, kun Jumalan määräämä aika tulee lähettää rangaistus ihmisille heidän Hänen lakinsa halveksimisensa ja heidän itsekkään kunnianhimonsa tähden.

Ei ole monia, edes kasvattajien ja valtiomiesten joukossa, jotka ymmärtävät niitä syitä, jotka ovat yhteiskunnan nykyisen tilan perustana. Ne, jotka pitävät hallitusvallan ohjaksia käsissään, eivät kykene ratkaisemaan siveellisen turmeluksen, köyhyyden, kurjuuden ja lisääntyvän rikollisuuden ongelmaa. He ponnistelevat turhaan asettaakseen liike-elämän toiminnot vakaammalle perustalle. Jos ihmiset antaisivat enemmän huomiota Jumalan sanan opetukselle, he löytäisivät ratkaisun niihin ongelmiin, jotka heitä hämmentävät.

”Raamattu kuvaa maailman tilaa juuri ennen Kristuksen toista tulemistä. Niistä ihmisistä, jotka ryöstöllä ja kiristyksellä kokoavat itselleen suuria rikkauksia, on kirjoitettu: ’Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä. Katso, työntekijäin palkka, jonka te petoksella olette pidättäneet, niiden jotka ovat korjanneet peltonne, huutaa, ja elonkorjaajain huudot ovat tulleet Herran Sebaotin korviin. Te olette hekumoineet maan päällä ja eläneet ylellisyydessä; te olette syöttäneet sydämenne ikään kuin teurastuspäivänä. Te olette tuominneet ja tappaneet vanhurskaan; hän ei tee teille vastarintaa.’ Jaak. 5:3–6.”

"Mutta kuka ottaa vaarin ajan merkkien nopeasti täyttyvistä varoituksista? Millaisen vaikutuksen ne tekevät maailmallisiin ihmisiin? Mitä muutosta nähdään heidän asenteessaan? Ei enempää kuin nähtiin nooanajan maailman asukkaiden asenteessa. Maallisiin toimiin ja huvituksiin uppoutuneina vedenpaisumusta edeltäneen maailman ihmiset 'eivät tienneet, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki mennessään'. Matteus 24:39. Heillä oli taivaasta lähetetyt varoitukset, mutta he kieltäytyivät kuulemasta. Ja tänä päivänä maailma, täysin välinpitämättömänä Jumalan varoittavasta äänestä, kiittää kohti iankaikkista turmiota."

”Maailma on sodan hengen kuohuttama. Danielin kirjan yhdennentoista luvun profetia on lähes saavuttanut täydellisen täyttymyksensä. Pian toteutuvat ne ahdistuksen tapahtumat, joista profetioissa on puhuttu.” Testimonies, osa 9, 12–14.